

האשכולית הטובה

משה שרת לא נשאר חיבי. ממיטת חוליו שיגר מכתב לעתונות, קבע בו, כי על יסוד נסיונו רביהשנים, איננו יכול לראות בדוד בן גוריון מופת של איש אמת, רודף צדק, המקיים יחסי חברים והי מגלם באישיותו את ערכי המוסר. ● לעו"מת שרת, נזקק אחד מחסידי ביגיי להגן על כבודו. היה זה **מאיר ("מוריק") ברך אלי,** שגילה השבוע כי זוקא לוי **אשכול** הוא זה שהרחיק מבן גוריון, עו"לפני שהיחסים ביניהם שובשו ללא תקנה. הדוגמה שהביא בראלי: ערב החלטת המ"שלה, בדבר העלאת עצמותיו של זאב זיכר טיסקי, שרבים ראו בה פגיעה אשית בבן גוריון, ביקר אשכול בביתו, שוחח איתו על הא ועל דא, אך הסתיר ממנו את החלטת הממשלה. רק למחרת נודע הדבר לבן גוריון וגם העתונות. ● בן גוריון עצמו לא נח השבוע אף לרגע. בירושלים הוא חנן ביום השני את מטה המיעוט במלון המלך דוד. התיישב באחת מקומותיו העליונות, קיבל לראיונות עולירגל בזה אחר זה, ש"באו להמתק עימו סוד. בין הבאים: שר המשפטים **דוב יוסף.** כל אותה עת המי"תניה **פודה בן גוריון** לבובי, כיוונה את מעריצי בעלה למעלה. ● גם רעייתו של ראשהממשלה מגלה מסירות לבעלה, אך בדרך אחרת. **מרים אשכול** נוהגת מדי פעם לטלפן למנהלי קול ישראל וגליצה"ל, להעיר להם על תוכניות מסוימות או על פרשנות פוליטית איושה, שלדעתה אינן משקפות נכונה את המציאות. עובדי הרדיו גילו השבוע בסוד, כי רעיית ראשהממשלה אינה נייטראלית כלל ברוב בין אשכול ובן גוריון. ● יש לפעמים שרעיית ראשה הממשלה מזוכרת בדבריו של יריב בעלה, מבלי שמים וללא כנות זדון. כך קרה ה"שבוע בכנס המיעוט המפא"י בחיפה, כש **דוד בן גוריון** דיבר על כושרהתחרות של מוצרים ישראלים במוצרים אירופיים. "תפוחיהזהב שלנו טובים", אמר הוא, "אפילו האשכולית שלנו טובה". קהל מאזיניו, הרגיש לשם אשכול בכל נטיה שהיא, פרץ בצחוק קולני. הנואם הרציף, המשיך בדבריו. ● שופט ביתהמשפט העליון **חיים כהן,** לא מכבר את ישראל בוועדה הבינלאומית להגנת זכויות הפרט, סיפר השבוע על אינעימות אליה נקלע בעת אחד להריונים. נושא הדיון היה זכו"תו של כל אדם להינשא בטקס אזרחי. ידוע שופט, שהיה בצעירותו תלמידהישיבה, ידוע כשולל את חוקיהאישות הדתיים במדינה. "הואיל ובישראל נהוג טקס דתי", סיפר הוא נקט בטכסיס האמריקאי הידוע בשם "פיליבאסטר — נאום ארוך, אינסופי כמעט, הגולל את המרבית הזמן המוקצב לדיון. הוא כמעט הצליח בכך. נאומו הארוך גרר תגובה ארוכה, והדיון הסתיים. ● בדיון אחר, ב"כנסת, הזכיר ח"כ מפ"ם **יוסף קושניר** מיקרה בו נעצרו צעיר וצעירה שהתנשק בפומבי ברכבת. הנואם שלאחריו, ח"כ מפא"י **דוד בררביהאי** הקדים לדבריו הודעה שלא יסוק בעניית הנשיקות ב"רכבת. שיטע אותו קושניר: "אילו היו אוס"רים אותך פעם בגלל זה — היית אומר אחרת." ענה בררביהאי: "האם אתה חושב שזהו מיקרה שלא תפשו אותי בגלל זה? אין זה מיקרה!" ● בהמשך אותו נאום שופט טוב, הפעם עלידי ח"כ ממפלגתו **ג'ון בן ישראל.** השיב הנואם: "אתה יותר מדי צעיר כדי להעיר לי. אני לא נתפס לפססוסיים." ● ערב הפילוג במק"י מלחה בעלילות בלשים. לקראת ועידתה, השלמה או המפולגת, הגיעו לישראל אור"חים קומוניסטיים מארצות שונות, ביניהן גרמניה המזרחית. את פני האורחים הגר"מניים, **ברונז באום וארטו פונק,** קיבלו בלוד אנשים מיקונים—סנה. אנשי וילנר—טובי מחפשים עתה את האורחים הגרמניים, טוענים כי גם זאת זכות לארח את החברים לרעיון מח"ל. בחוגי מק"י נפוצו השמועות כי הם הוחבאו בכוחה עלידי פלג אחד, כדי למנוע פגישה ביניהם לבין אנשי הפלג היריב.

★ ★ ★

המבקר החריף

האמרגן **מרקו תורג'מן** עומד להפוך למועמד רציני למישרת מנהל גן החיות. על כלפינים הוא יכול כבר לפתוח גןחיות פרטי משלו. אחרי שפתח לפני שבוע מר דון-לילה במלון מיואמר במכמורת. לו

השבוע היו מכות בקיסריה וקצת גם נשפך דם. חמש מכוניות נהפכו, ובר 15 נשברו הזוגיות. שלושים בחורים שוטים מאור עקיבא יושבים היום בבית-הסוהר, ומחר יהיה גם משפט. אבל הסיפור שותהיהם מתחיל לפני הרבה חודשים. בנוף פאס-טוראלי רגוע, בחופים הציונים של ישראל, בישראל יש כל מיני חופים. יש חופים למאמינים באלוהים ויש חופים ללא מאמינים באלוהים. יש חופים לרזות ויש חופים למשפחות מאושרות ויש חופים לחתיכות ויש חופים למכוערות. יש חופים לערומים ולערומות. יש אפילו חופים למשה ולדיין. כשראה הבארון אדמונד דה-רוטשילד שיש הכל בישראל, מטוב ועד רע, התאהב מייד במקום. הוא מצא שמש בחינם, ים בחינם, אדמה בחינם, משקעים בחינם, יהודים טפשים בחינם. עתיקות בחינם, קיסריה בחינם. הכל הכל.

רק חוף סגור למיליונרים לא מצא הבארון. לא בכסף ואפילו לא בחינם, ונפשו עצבה עליו מאד. כי הרי לא יתכן שכל המיליונרים הממלאים את מלון קיסריה שלו עדאפס-מקום, ועושים כבר בוקינג לעשר השנים, יתרחצו בחוף-ים משותף עם הבניינים מאור-עקיבא! מי שמע דבר כזה? זה נוגד את המוסר החברתי. מי שמע שעשירי רים בעלי תוארי אצולה וחוליות-קייץ בקיסריה, לולה בר, פוקה גירש ומארקס אנד ספנסר יתרחצו יחד עם אנשים שרק לפני שנה גרו במעברה! סקאנדל!

הבארון הלך וביקש רשות מהממשלה לקנות את חוף הנמל העתיק בקיסריה ולסגור אותו לאצילים. אבל הממשלה אמרה שבישראל יש חוק שאסור לסגור חופים.

לעשירים מיועד חצי השמאלי של חוף הנמל-העתיק בקיסריה. יש בו סככות, מלתחות-פאר, ציוד צליה לשימושה של החברה הגבוהה. הכניסה אליו לפי תעודת-חבר.

לעניים תושבי אור-עקיבא המקופחים, שחוף נמל קיסריה נגזל מהם, חותקן חוף חדש, ליד האקווא דוקט הרוסי של קיסריה. יש בו מי-שתיה, מציל, והכניסה חינם.

לעשירים מיועד צידו הימני של חוף הנמל-העתיק בקיסריה. מחיר הכניסה לחוף זה הוא לירה, ומשמאלו, חוף האצילים, המיועד לחברי מועדון הצליה הנראה ברשע.

רק למיליונרים

חשב הבארון מה לעשות. כינס את יועציו וגם הם חשבו. כינסו את יועציהם וגם הם חשבו. כינסו את ידידיהם בממשלה, שבמקרה הם בעצמם קבעו את החוק האוסר על סגירת חופים, וגם הם חשבו. ישבו יועצי הבארון יחד עם ידידיהם בממשלה וטיכסו עצה איך לעקוף את החוק שהם בעצמם חוקקו.

היו כמה פיתרונות. פיתרון אחד היה לחוקק חוק-עזר שיאמר כך: "אסור לסגור חופים בישראל, פרט לבארון רוטשילד." פיתרון שני היה להביא חוף מחוף-לארץ ולהעמיד אותו בים, על אוניה או פלאספורמה רחבה, מול חוף קיסריה, או ממש על עמודים על החוף עצמו. פיתרון שלישי היה לשלוח כל בוקר את המיליונרים שבאים מחוף-לארץ למלון קיסריה. בחזרה לחוף-לארץ, להתרחץ בים, ולהחזיר אותם בערב לקיסריה. אבל לזה התנגדה החברה לפיתוח קיסריה, שטענה בצדק: אנחנו מעוניינים שהמיליונרים יבזבו את כספם בקיסריה ולא בחו"ל.

אחרי הרבה ישיבות מצאו פיתרון גאוני. מהיום יש כבר חוף סגור למיליונרים כנמל העתיק של קיסריה. אף אחד לא עבר, כמובן, על החוק. רק עקפו אותו קצת. הקהל מוזמן להתרחץ, בתנאי שיראה בכניסה תעודת מיליונר או תואר אצולה. או 3 לירות.

הפיתרון הגאוני היה כזה: נמל קיסריה הוא שטח עתיקות. סגרו אותו. כי שטח עתיקות מותר לסגור, הוא זקוק להשגחה. העמידו שומר, הביאו פועלי-ניקיון, ודרשו בכניסה לירה לכל מבקר. אבל זה עשה את חוף הנמל העתיק רק לחוף של עשירים. לא של מיליונרים ואצילים. את זה עשו בשלב הבא: כנמל קיסריה פועלים מזה שנים ארכיאולוגים צוללים. ארבעה או חמשה צוללים. או הבארון אמר: צוללים זה דבר חשוב למען המדינה והמדע. אסור שיפריעו להם סתם מתרחצים. הם זקוקים למנוחה. הוא קנה להם ציוד בסך אלף לירות. טד קרוס, בעל המסעדה סטראטון שבחוף הנמל העתיק, בנה אפילו מועדון לצוללים. עשיו הבעייה היתה למצוא צוללים. הוחלט להפוך את המועדון למינסג חברתי אקסקלוסיבי ומפואר, שמספר החברים בו יוגבל ל-350. כל חבר שישלם 190 ל"י לשנה יוכל להיכנס בלי כסף לשטח הים, עם מלתחות פרטיות, מציל וכ"ו. הוא לא מוכרח להיות צולל. נרשמו חברים. האצולה הישראלית, האצולה של צרפת, וכמה מיליונרים בינלאומיים.

הבארון הלך עם הרשימה הגדולה והחשובה לממשלה ואמר: "יש כאן צוללים שרוצים לעבוד במחקר ארכיאולוגי תתימימי. הם עושים זאת למען המדע ומדינת ישראל, וזקוקים לחוף סגור." הממשלה הבינה שזה למען המדע. היא הרשתה לסגור חצי מחוף הנמל העתיק, וכך נהפך המקום לחוף של מיליונרים. בחצי השני של הנמל יושבים סתם עשירים שמשלמים לירה כניסה. תושבי אור-עקיבא, שכל השנה התרחצו כנמל העתיק, זעקו שמקפחים אותם. למה שישלמו לירה בחוף שלהם, הם טענו. הלכה החברה לפיתוח קיסריה ובנתה להם חוף נהדר, כמה קילומטרים צפונה, ליד אמתימיים הרומית, עם כניסה חינם. אבל תושבי אור-עקיבא הצעירים ניספנו באגרופים: "התרגלנו לנמל העתיק. חוץ מזה גם אנחנו רוצים לפגוש מיליונריות!" השבוע הם יצאו לכביש הראשי, המוביל לחוף הנמל העתיק, הפכו מכוניות של עשירים, פצעו ראש של דיפלומאט, זרקו אבנים, שברו מכוניות. עשרות שוטרים הציפו את המקום, שלושים בחו"רים הועלו על הניידות והובאו לבית-הסוהר בחדרה. רים הועלו על הניידות והובאו לבית-הסוהר בחדרה. אבל ידוע שהעשירים ינצחו את העניים. כי ידוע שהצדק מנצח תמיד.

הקאמרי **יוסף ידון** שלמד בשנתים ה"אחרונות ביוניברסיטתון באנגליה, יתפוך בקרוב לסוכן השי"ב. המצרי, לא הישראלי. הוא ייקרא אלגאבר בסרט מיבצע קאהיר, שהסרטו החלה. ● **בומבא** צור הוא שחקן עולמי. הכוחה: שמו הולך ומתאזרר בעתוני העולם. בהתחלה הוא נכנס לשבועון טיימס. עבר משם הלאה, הגיע לניו-יורק טיימס. הכל בגלל כנר על הגג. ● בעקבותיו הש"תך גם המבקר **חיים נחמן ביאליק**